

**РЕЗЮМЕТА НА ПУБЛИКАЦИИТЕ НА КАНДИДАТА ГЛ. АС. Д-Р КАЛИН
ЙОСИФОВ ЙОСИФОВ, ПРЕДСТАВЕНИ ЗА УЧАСТИЕ В КОНКУРС ЗА
„ДОЦЕНТ”, ОБЯВЕН В ДВ бр. 63 от 18 август 2015 г.**

**4.4. Науки за Земята (Политическа и електорална география
на публичната власт)**

**1. ДИСЕРТАЦИЯ И ПУБЛИКАЦИИ, СВЪРЗАНИ С ДИСЕРТАЦИОННИЯ
ТРУД**

1.1. Дисертация (Автореферат):

**Йосифов, К. Тоталитарното насилие в българското село (1944 – 1951) и
последниците за България. Дисертационен труд за присъждане на образователна
и научна степен „доктор” по специалност „Политология” – шифър 05.11.02.
2002.**

1.2. Монографии:

**Йосифов, К. Тоталитаризмът в българското село - хроника на насилието. УИ
„Св. Климент Охридски”, ISBN 954-071346-3. С., 1999.**

В своята хилядолетна история човешкото общество преминава през различни
обществено-политически и социални системи. В отделните географски райони те се
развиват по специфичен начин, обусловен от етническите и конфесионални
особености на обществата.

В края на XIX в. и началото на XX в. набират популярност комунистическите идеи,
подменящи традиционните християнски ценности с класова и социално ориентирана
идеология.

В България тези идеи се развиват под силното влияние на болшеvizма, като след
9.IX.1944 г. наложения у нас комунистически режим до голяма степен копира
съветския модел.

Монографията „Тоталитаризмът в българското село - хроника на насилието” разглежда проявленията на този тоталитарен модел в земеделското стопанство на България. Използваният историко-политически и пространствен подход при изследването позволяват да се проследят както традициите в кооперативното движение в България, така и новия тоталитарен модел, наложен в отделните региони на страната. Проследени са и различните форми на насилие, прилагани в отделните региони, за да бъдат принудени земеделските стопани да станат членове на Трудово кооперативните земеделски стопанства (ТКЗС).

Водещият мотив за създаване на този труд е необходимостта да се знае от обществото цялата (и премълчавана до момента) истина за кооперирането и масовизирането, проведено в България след 9.IX.1944 г. То засяга земеделието, което е основен икономически отрасъл за страната по това време.

Монографията е изградена от 27 части, като в началото се разглежда кооперативната традиция до 9.IX.1944 г., както и съветския тоталитарен модел на колективизация. Следващите части от книгата са посветени на механизмите за създаване на ТКЗС и за принуда на земеделските стопани да станат техни членове. Описани са и различните форми на съпротива на земеделските стопани срещу репресиите на комунистическата власт.

В последната част на книгата има приложения, представляващи копия на документи от архивите, които илюстрират описаните в текста моменти от кооперирането и масовизирането на ТКЗС.

Монографията е насочена, както към научната общност на историци, политолози, географи, регионалисти, така и към обикновените читатели.

Йосифов, К. Тоталитарното насилие в българското село (1944-1951) и последиците за България, УИ „Св. Климент Охридски”, ISBN 954-07-1828-7. С., 2003.

Проблемът с насилието съществува от както съществува човечеството. То съпътства цялата човешка история под различни форми и проявления. За съжаление паралелно с човешката еволюция еволюира и насилието, добивайки все по-чудовищни, перфидни и масови форми.

Монографията „Тоталитарното насилие в Българското село (1944-1951) и последиците за България” е посветена основно на тоталитарното комунистическо насилие в българското село. Въпреки това тя разширява географския обхват на изследването, като прави анализ на тоталитарното насилие във фашистка Италия, националсоциалистическа Германия и в Съветския съюз. Това пространствено разширяване на изследването спомага за по-детайлно анализиране на проблема и откриване на някои общи закономерности и специфични особености при трите тоталитарни режима.

Монографията е разработена в три глави.

Първа глава, озаглавена „Власт и насилие”, разглежда различните тоталитарни режими, формите на политическо насилие в историята, както и връзката между идеите и насилието в историята на човечеството.

Във втората част на първа глава се прави анализ, както на общите характеристики на насилието при фашизма, националсоциализма и комунизма, така и на специфичните особености на насилие, характерни за всеки от тях по отделно.

Втора глава, озаглавена „Тоталитарното насилие в Българското село (1944-1951)”, също се състои от две части. В първата част се проследяват процесите в българското земеделско стопанство след освобождението от турско робство до 9.IX.1944 г. Втората част на тази глава разглежда процесите в българското земеделско

стопанство след установяване на комунистическия режим, пропагандата и образуването на ТКСЗ, както и типологията на насилие над земеделските стопани.

В трета глава се прави анализ на последиците от тоталитаризма в българското село. Разглеждат се както различните форми на съпротива, така и икономическите, социалнопсихологическите и демографски последици, нанесли тежки поражения върху българското земеделие и общество.

Въпреки, че заглавието на монографията е идентично с това на доктората, съдържанието е преработено и допълнено с информация, различна от доктората – страници: 91, 97, 186....

С книгата е запълнена липсата на значителна част от информацията за събитията, разиграли се в земеделското стопанство на България след 9.IX.1944 г. Тя е ориентирана както към изследователите от научната общност, така и към политиците и обикновените читатели.

1.3. Статии, публикувани в специализирани и научни издания:

Йосифов, К. Комунистическото насилие в земеделското стопанство на България след 9.IX. 1944 г. – сборник „Памет за утре – международно осъждане на комунизма”, С., 2004, с. 210-218.

Научният доклад е посветен на същността и значението на кооперативното движение в България.

Правейки паралел между спонтанното и икономически мотивирано създаване на земеделските кооперации след Освобождението на България от турско робство и насилственото, де факто, лишавашо стопаните от собственост, създаване на Трудово кооперативни земеделски стопанства след 9.IX.1944 г. са показани негативните последици от тази дейност. В него са отразени икономическите, социалните, психологическите, моралните и др. поражения, които тази практика нанася на

икономиката и на земеделските стопани след 9.IX.1944 г. В края на доклада са направени изводи и препоръки за преодоляване на негативните последици от насилственото коопериране на земята и за предпазване в бъдеще от подобни тенденции и практики.

Йосифов, К. Дейността на държавна сигурност в българското село след 9 септември 1944 г. – Сп. „Демократически преглед”, есен/зима, кн. 41/42, С., 1999, с. 358-369.

Статията е подготвена изцяло на базата на документи от архива на МВР. Основно внимание е отделено на северозападния регион на България – Монтански, Видински и Врачански окръзи. От информацията в докладите на местните управления на Държавна сигурност може да се направи извода, че за всичко случващо се на местно ниво, политическа, стопанска и агентурна оперативна дейност своевременно е уведомявано висшето партийно ръководство на страната.

Не са спестявани както абсурдите и недомислията в законите, правилниците и наредбите, така и извращенията и насилията над земеделските стопани.

В края на статията се обобщават крайните резултати от тази дейност, довели до отчуждение и необработване на земята, обезлюдяване на селата и демографски срив на нацията.

Йосифов, К. Организирана земеделска борба. Сборник „100 години национален катарзис. 1899-1999”, съставител Жекова, В., С., 1999, с. 152.

Статията е препечатана в сборника от вестник „Век 21”, бр. 15, год. 4, стр. 7. В нея на базата на материали от архива на МВР е описано създаването на бойна интернационална земеделска организация в Козлодуй и изградения към нея

революционен освободителен комитет. Цитирани са части от устава и клетвата на организацията, както и личната съдба на създателя на организацията Марин Димчев.

Йосифов, К., (1991) Губернатори, губернаторчета... Тоталитаризмът в българското село /1944-1958/, сп. „Избор”, С., 1991, с. 84-91.

Статията е подготвена на базата на документи от окръжните държавни архиви и Централния партиен архив. В нея се проследяват методите и формите за принуда, с които земеделските стопани са заставяни да станат членове на Трудово кооперативните земеделски стопанства (ТКЗС). Описани са най-крайните и тежки случаи на насилие, като е обхваната цялата географска територия на България.

В края на статията се прави паралел между методите на манипулация и действие на комунистическата партия през четиридесетте години на XX век и началото на деветдесетте години на XX век.

1.4. Научно-популярни статии, написани въз основа на документи от архивите:

Йосифов, К., Българската комунистическа партия и земеделското стопанство – последствията за България, в. „Прелом”, бр. 29, 27.11.2007.

Йосифов, К., Българската комунистическа партия и земеделското стопанство – последствията за България, в. „Прелом”, бр. 30, 4.12.2007.

Йосифов, К., Желязна по ленински, в. „Век 21”, бр. 16, год. 4 (21-27.04.1993), с. 7.

Йосифов, К., Организирана земеделска борба, в. „Век 21”, бр. 15, год. 4 (14-20.04.1993), с. 7.

Йосифов, К., За тия случаи е уведомено своевременно, в. „Век 21”, бр. 31, год. 3 (15-18.08.1992), с. 3.

Йосифов, К., Спомени за масовизацията, в. „Век 21”, бр. 35, год.1 (1990).

Йосифов, К., Ти си стар човек, имот не ти трябва, в. „Демокрация”, 13.10.1992, бр. 244 /820/.

Йосифов, К., Организирана съпротива, в. „Земеделско знаме”, 15.09.1992.

Йосифов, К., Когато се утвърждаваше колхозният строй, в. „Земеделско знаме”, 31.08.1992, бр. 168.

Йосифов, К., Отговор по болшевишки, в. „Демокрация”, 28.07.1992, бр. 178 /754/.

Йосифов, К., Когато тоталитаризмът прохождаше, в. „Земеделско знаме”, 26.02.1991, бр. 42.

Йосифов, К., ТКЗС ли?!, в. „Земеделско знаме”, 14.01.1991, бр. 9.

„Д” - Йосифов, К., Списък дълъг цели ... 45 години, в. „Демокрация”, г. I, бр. 247, 07.12.1990.

2. МОНОГРАФИИ, КНИГИ И ДРУГИ ПУБЛИКАЦИИ СЛЕД ПРИДОБИВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНАТА И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР” ПРЕЗ 2003 Г., И НЕСВЪРЗАНИ С ДИСЕРТАЦИЯТА

2.1. Монографии:

2.1.1. Йосифов, К. Седмо и Шесто Велико народно събрание –политико-исторически и политико-географски анализ, УИ „Св. Климент Охридски”, С., 2012, ISBN 978-954-07-3287-9.

Четиринадесет вековната българска история е една непрекъсната поредица от спадове и подеми. Втората половина на ХХ век е белязана от два съдбовни за българския народ прехода. На 9.IX.1944 г, в края на Втората световна война, в България на власт идват комунистите. За близо половин век, те установяват, по болшевишки модел, комунистически тоталитарен режим, характерен със ликвидиране на частната собственост, срастване на комунистическата партия с държавата, липса на опозиция, тотална цензура и контрол, изключителни права на репресивния апарат и т. н.

Свиканото Шесто Велико народно събрание приема комунистическа (Димитровска) конституция, която коренно променя икономическия, политическия и социалния живот в страната. Доказал своята неефективност, комунистическия режим първоначално в Съветския съюз, а впоследствие и в останалите социалистически страни, се разпада.

На 10.XI.1989 г., в опит да овладее процесите на разпад, БКП сменя своя генерален секретар Тодор Живков и декларира готовност за демократични промени. На

организираната от комунистите и опозицията „Кръгла маса” е взето решение за свикване на Седмо Велико народно събрание, което да изработи нова демократична конституция.

Монографията „Седмо и Шесто Велико народно събрание – политико-исторически и политико-географски анализ”, изследва процесите, свързани с дейността на тези две Велики народни събрания. Тя е структурирана в три глави.

Първа глава, озаглавена „Концептуални историко-политически и политико-географски аспекти в развитието на парламентаризма и конституционализма” разглежда същността на понятията парламентаризъм и конституционализъм, прави класификация на парламентите в света, както и на специфичните особености, характерни за Учредителното и за Великото народно събрание. В края на главата се прави анализ на видовете конституции, действащи в демократичните държави.

Втора глава разглежда институционалните особености на политическата власт в България. В нея се прави анализ на държавната институция Велико народно събрание, разглеждат се междуинституционалните отношения и зависимости в контекста на Седмото Велико народно събрание, както и на Конституцията на Република България, приета от това Велико народно събрание на 12.VII.1991 г. В края на тази глава се разглеждат правомощията и властовите параметри на Конституционния съд, Министерския съвет и Народното събрание.

В трета глава е проследена социално-политическата и политико-географската структура на Седмото Велико народно събрание на базата на анализ на народното представителство, изпратено от всички области на България в двете Велики народни събрания. Анализирани са както електоралните нагласи във всички области на страната по време на двете велики народни събрания, така и: месторождението като политико-географски фактор; образователната структура; социално професионалната структура; партийната принадлежност. Подробно са разгледани и

политико-географската структура на народното представителство в Седмото и Шесто Велико народно събрание, както и съотношението управляващи (комунистическата партия) и опозиция.

В края на всеки един от критериите, по който е анализирано народното представителство, се прави сравнителен политико-географски анализ между Шестото и Седмото Велико народно събрание, като се открояват общите и специфичните особености, характерни за всяко едно от тях.

Мотивите за написване на монографията са:

- Да се покаже изключително важната роля на държавната институция Велико народно събрание за българската държава и нация.
- Да се анализират електоралните нагласи в различните географски и административно-политически области на България по време на двете Велики народни събрания, които коренно променят политическия, икономическия и обществен ред в България.
- Да се покаже професионалния, образователния и политически спектър на народното представителство в двете Велики народни събрания.

Книгата е насочена към политици, специалисти по електорална и политическа география, историци, политолози, и други изследователи на общественно-политическия живот, както и към читателите, интересувани се от съдбата и бъдещето на България.

2.2. Книги:

2.2.1. Йосифов, К. - съставител сборник: Началото СДС – политически обзор и хронология. Президентска библиотека Фондация „Д-р Желю Желев”, С., 2008, ISBN 978-954-91142-5-6.

В историята на всяка държава има преломни моменти, които променят не само историческата, политическата и икономическата посока на развитие, но и личните съдби на нейните граждани.

След почти половин вековен тоталитарни комунистически режим в България започват демократични промени, осъществени под натиска и с участието на основната опозиционна по това време организация Съюз на демократичните сили (СДС). Много от партиите и организациите, които я изграждат са с богато в миналото политическа история. Други са формирани по време на тоталитарния режим, а трети са създадени след 10.XI.1989 г., когато генералният секретар на ЦК на БКП Тодор Живков е свален от власт.

За да се съхранят във времето тези исторически събития реших, че е добре да се събере в политически годишник историята, устройствените документи и дейността на всяка от организациите, образуващи СДС. На идеята откликнаха както лидери на тези организации, така и определени от тях представители, които подготвиха материалите. След около година и половина материалите бяха събрани и готови за печат, но организационни и технически причини попречиха за реализиране на идеята. Впоследствие Фондация „Д-р Желю Желев“ издаде материалите в сборника „Началото СДС – политически обзор и хронология“. В книгата се проследява не само политическата история на тези организации, но и географията на тяхното създаване.

- Така например Независимото дружество за защита правата на човека (НДЗПЧ) е създадено при сложна координация между градовете Септември, Михайловград и София. Причината за това е, че то е създадено преди 10.XI.1989 г., когато репресивния апарат тотално контролира всичко.
- Конфедерацията на труда „Подкрепа“ (КТ „Подкрепа“) е създадена в гр. Стара Загора също при сложна координация с гр. Пловдив и други градове.

- Християнски съюз „Спасение” (ХСС) – (Комитет за защита на религиозните права, свобода на съвестта и духовните ценности) е създаден в гр. Велико Търново.
- Движение Гражданска инициатива (ДГИ) е създадено в гр. Русе.
- Български демократичен форум (БДФ) е създаден в гр. Пловдив и т. н.

Това пространствено формиране на опозиционните организации е индикация за спонтанност липса на режисираност и казионност. Прави впечатление, че преобладаващата част от опозиционните организации са създадени в Южна България.

Книгата е структурирана в двадесет глави (части). Първите две са посветени на въстъпителни думи и предговора. Седемнадесет са посветени на отделните политически партии и организации, влизаци в СДС. Последната част са приложения, съставляващи организационни документи (устава, програми, платформи и др.) на организациите включени в сборника.

Като особена стойност на материалите в сборника може да бъде посочена тяхната автентичност, произтичаща от времето на тяхното създаване – непосредствено след началото на промените, когато доминира идеализма и липсата на остри междуличностни конфликти и негативни наслоявания.

Книгата може да бъде полезна като извор на материал за историци, географи, политолози, социолози, политици и хора с интерес към историята и политиката, на които съдбата и бъдещето на България не са безразлични.

2.2.2. Йосифов, К. – съставител, сборник: „110 години град Фердинанд и мястото му в българския Северозапад”, посветен на 110-годишнината от обявяването на Кутловица за град с името Фердинанд, Монтана, 2006, „Полимона” ООД – Монтана, ISBN – 10: 954-9966-15-1, ISBN-13: 978-954-9966-15-2.

За да се провежда успешна и ефективна регионална политика е необходимо задълбочено и детайлно познаване на историческите, географските, икономическите, конфесионалните, природните, политическите и др. особености на даден регион.

Сборникът „110 години град Фердинанд и мястото му в българския Северозапад” отговаря на тази необходимост. Събраните в него шестнадесет научни доклада от Юбилейната национална научна конференция, проведена по повод сто и десет годишнината от обявяването на селището Кутловица за град с името Фердинанд, изясняват различните аспекти от развитието на този регион.

Докладите обхващат периода от ранното средновековие, когато е дадено името на селището – Кутловица, до съвременното историческо и политическо развитие на града и селищата около него. В тях е представено материалното културно наследство, етническите общности, административното устройство по време на турското робство и след Освобождението, както и просветното, банковото и културното развитие не само на града, но и на целия Северозападен регион. Последните доклади в сборника разглеждат както изграждането на нови органи на държавната власт по време на комунистическия тоталитарен режим, така и икономическото развитие и социалните трансформации в района.

Всички тези географски, политически, икономически, исторически и културни проучвания допринасят за изясняване на особеностите на този регион от България и за по-правилните политики по отношение на неговото бъдещо развитие.

Информацията съдържаща се в книгата е полезна не само за изследователите и политиците, но и за младите хора, интересувачи се от миналото на своя роден край и за обикновените читатели.

2.3. Студии:

2.3.1. Йосифов, К. Необходима ли е промяна на държавния модел: електорални, политически и институционални казуси. В: сп. „Геополитика & геостратегия”, кн. 4, 2015, с. 164181; онлайн публикация (за сведение)

http://www.omda.bg/uploaded_files/files/articles/studia_neobhodima_li_e_promiana_na_darjavnia_model-1_1430518556, ISBN 978-954-9719-81-9. Годишник на СУ „Св. Кл. Охридски”, ГГФ, кн. 2 – География, том 108 (под печат, служебна бележка).

Студията е написана като продължение и обобщение на подетата през последните години дискусия за реформа на съдебната система; за нов Изборен кодекс; за промяна на съществуващата или за нова Конституция; за формата на държавното управление, както и за съществуването на държавната институция Велико Народно събрание. В нея са обобщени както основните тези на участниците в дискусията, така и авторското виждане за необходимостта и последиците за България от предлаганите промени. Направени са исторически паралели и сравнения с подобни събития в българската история, довели до погубни последици за държавата и нацията. Дадени са и идеи за възможни решения на съществуващите проблеми, спъващи развитието на България.

2.4. Статии:

2.4.1. Йосифов, К. Референдумът – 27 януари 2013 г. Сп. „Геополитика & геостратегия”, кн. 5, 2015. Годишник на СУ „Св. Кл. Охридски”, ГГФ, кн. 2 – География, том 108 (под печат, служебна бележка).

Статията е посветена на жизнения за всяка страна и особено актуален днес проблем за енергийната и електроенергийната безопасност и независимост. Направен е преглед на съществуващите проблеми в сектора от различни региони на света и различни практики за справяне с тях. Акцентът в изследването е поставен върху

електроенергийните проблеми на България и проведения в тази връзка на 27 януари 2013 г. референдум за изграждане на нова атомна електроцентрала. Показани са електоралните нагласи към поставения на референдума въпрос в различните географски политико-административни региони на България. Накрая са направени препоръки и дадени идеи за възможни управленски и законови решения, които да доведат до по-качествен и ефективен изборен процес.

2.4.2. Йосифов, К. От парламентарни избори (12.05.2013) към нов изборен кодекс. Годишник на Софийски университет „Св. Кл. Охридски”, ГГФ, кн. 2 – География, том 7 (под печат, служебна бележка).

Статията разглежда един от най-дискутираните проблеми през последния четвърт век – изборното законодателство.

В началото на текста е направена кратка ретроспекция на проблема и дискусиите, предшестващи последните парламентарни избори.

Основният акцент в текста е поставен върху новите моменти в Изборния кодекс, приет от 42 Народно събрание на 21.ІІ.2014 г. и 4.ІІІ.2014 г. и обнародван в бр. 19 на ДВ от 5.ІІІ.2014 г., които улесняват финансово, медийно и технически, достъпна до парламента на партии извън познатия ни до момента политически спектър. Като обобщение се отбелязва, както демократичните по своя характер промени в Изборния кодекс, така и необходимите бъдещи промени и допълнения, които трябва да бъдат направени.

2.4.3. Йосифов, К. Политемигранта родолюбец. Биографичен сборник. Моят живот - изповед на един прокуден българин. С., 2012, с. 193-195.

Статията на пръв поглед изглежда биографична, но по своето съдържание тя е с историко-политическа и географска насоченост. Описаната накратко съдба на този политемигрант, засяга две епохи – на комунизма и възродилата се демокрация. Неговата политическа биография започва като лидер на младежката организация на БЗНС „Никола Петков”, преминава през политическата му дейност във Федерална република Германия като общински съветник в град Франкфурт, за да достигне в личните си контакти до най-високите политически върхове в България след 10.XI.1989г. – Президентство, Народното събрание, Министерски съвет. Със своята благотворителност, изразена в хиляди тонове помощи за демократизираща се България, той не само създава неформални контакти, но и чрез своите помощници в България спомага за изграждане на гражданско общество, което е един добър пример за съвременните политици и държавници.

2.4.4. Йосифов, К. Сравнителен географски анализ на състава на Шестото и Седмото Велики народни събрания. Сп. „Геополитика & геостратегия”, бр. 5, С., 2011, с. 29-40.

Мъдростта на предците ни – строители на съвременна, освободена от турско робство, България се измерва не само в създаването на най-демократичната за времето си Търновска конституция, но и със заложената в нея държавна институция Велико народно събрание.

Статията разглежда две от великите народни събрания – Шесто и Седмо, които имат съдбовно значение за българската държава. След кратка историческа съпоставка между двете велики народни събрания, се анализират регионалните измерения на политическата ориентация, както и присъствието и ролята на жените в тяхната

дейност. Изследвайки географията на народното представителство, статията би била полезна не само за политическите експерти, но и за действащите политици.

2.4.5. Yosifov, K. Agriculture in Bulgaria Strategic perspectives and reality. Fifth International. Conference “Global Change: Vulnerability, Mitigation and Adaption”, S., 2009, p. 221-227.

Статията разглежда съвременните аспекти в развитието на жизнено важния отрасъл от икономиката – земеделието. На базата на актуална информация за различни географски региони в Африка, Азия, Америка и др. се правят изводи за световните тенденции в развитието на земеделието и свързаните с това проблеми.

На фона на тези глобални икономически и геополитически процеси се анализират основните моменти от националния стратегически план на България за развитие на селските райони (2007 – 2013). Накрая се правят изводи и препоръки за съживяване на отрасъла и подобряване на условията за живот в аграрните райони.

2.5. Научни доклади:

2.5.1. Йосифов, К. Избори за членове на Европейския парламент от Република България – 25 май 2014 г. Годишна научна конференция на ГГФ - гр. Созопол, 19.09.2015 г. (под печат, служебна бележка).

В доклада се прави обстоен анализ на специфичните особености на изборите за членове на Европейския парламент от Република България, произведени на 25 май 2014 г., които са свързани както с приемането на Лисабонския договор, така и с приемането на новия Изборен кодекс. Прави се паралел и по някои показатели с изборите за Европарламент, произведени на 07 юни 2009 г. В заключение се обобщават особеностите на тези избори, които им придават уникалност, и се правят препоръки относно институциите, свързани с изборния процес.

2.5.2. Йосифов, К. Регионът на град Монтана – минало, настояще, бъдеще и електорални нагласи. Годишна научна конференция на ГГФ - гр. Созопол, 19.09.2014 г. (под печат, служебна бележка).

В статията се разглежда един от най-изостаналите в икономическо отношение региони на България. В началото се прави историческа ретроспекция на 1853-годишната история на селището, което днес е известно с името град Монтана. Прецизират се същността и значението на името Монтана, като се коригират някои от досегашните интерпретации. След като се анализират сегашното състояние и бъдещите перспективи на региона, се прави анализ на електоралните нагласи през последните петнадесет години. Чрез този анализ се развенчава митът, че Монтана и регионът са „традиционно червени” (комунистически ориентирани), тъй като последните четири тура на местните избори показват определено дясна ориентация на електората.

2.5.3. Йосифов, К. Народните представители в Шестото и Седмото Велико народно събрание от Монтанска област. В сборник „Монтана мост на цивилизации”, Национална научна конференция (Монтана 9-10 юни 2011 г.) с научен ръководител акад. Георги Марков, посветена на 120 години от обявяването на селището за град, изд. „Тангра Тан Нак Ра” - ИК, С., 2013, с. 133-143.

Научният доклад е посветен на съвременната история и електорална география на Монтанска област. В него на базата на сравнителен анализ се прави съпоставка и оценка на народното представителство от областта в Шестото и Седмо Велико народно събрание. След анализ на данните се налага изводът, че и в двете Велики народни събрания, в сравнение с другите области, Монтанска област изпраща народни представители с най-високо ниво на образователен и професионален ценз. В

заклучителната част се правят изводи и препоръки по отношение на бъдещи политически инициативи на местно и национално ниво.

2.5.4. Йосифов, К. Изграждане на тоталитарни органи на държавна власт във Фердинандско (1944-1945). В сборник „110 години град Фердинанд и мястото му в българския Северозапад” (доклад от Юбилейна национална научна конференция), Монтана, 2006, с. 129-137.

Първоначално научният доклад е замислен, като продължение на темата за тоталитарното насилие, но впоследствие той изцяло е променен. В текста се разглежда изграждането на нови – местни органи на държавна власт в град Фердинанд и околията. Като най-важни органи на властта, които чрез ОФ комитетите са овладени от комунистическата партия са: общините; помощните организации; реквизиционните комисии; околийските управления; народната милиция; съдът. В края на научния доклад се предлагат изводи и заключения относно същността на новата власт и механизмите на нейното утвърждаване.

2.5.5. Yosifov, K. Agriculture in Bulgaria between Communism and Globalism. Collection – The Countryside and Eurointegration - the Bulgarian Case. S., 2005, с. 150-159.

Научният доклад е посветен на проблемите в земеделското стопанство на България и в българското село, породени от комунистическото минало и трудностите, свързани с прехода към демокрация и пазарна икономика. На базата на конкретни статистически данни и на параметрите в глава „Земеделие” от договора за присъединяване на България към Европейския съюз се разглеждат трудностите и рисковете, пред които е изправено българското земеделско стопанство. Целта на доклада е да обърне внимание на политиците и научната общност върху опасностите не само за земеделското стопанство, но и за България, породени от глобализацията и

свободния пазар. В 14 точки са посочени някои от най-съществените опасности и начините за тяхното преодоляване.

2.5.6. Йосифов, К. Парламентарни уроци (дейността на Александър Стамболийски в V ВНС) - сборник „120 години от рождението на Александър Стамболийски” - Доклади от тематичната конференция, организирана от БЗНС – Народен съюз. С., 1999, с. 66-71.

Докладът е посветен на дейността на Петото Велико народно събрание, открито на 9.VI.1911 г. с цел да узакони независимостта на България.

След кратък анализ на неговите параметри и дейност, акцентът е поставен върху участието на водача на земеделците Александър Стамболийски в парламентарния дебат. От цитираните изказвания проличава изключителната правна компетентност на Александър Стамболийски, неговата историческа и политическа прозорливост на убеден демократ и републиканец, който защитава не личностни и партийни интереси, а интересите на българската държава и народ. Целта на научния доклад е да покаже на съвременните политици един урок по държавническа мъдрости и поведение.

2.6. Рецензии, предговори и уводи на книги:

2.6.1. Йосифов, К. Рецензия на книгата “История на комунизма в България”.

Том I и том II. Автор проф. Диню Шарланов, изд. „Сиела”. С., 2009.

Рецензията обхваща съдържанието и на двата тома.

Том първи разглежда зараждането на комунистическите идеи в България и тяхната реализация след 9.IX.1944 г. Том втори основно изследва видовете съпротива на комунистическия режим.

Тъй като рецензията не е отпечатана в книгата, издателство „Сиела” документира нейното съществуване чрез документ, издаден официално на 10.III.2010 г. Обемът на

рецензията е от три стандартни машинописни страници и е приложен към публикациите.

2.6.2. Йосифов, К. Рецензия и предговор на книгата “Кметовете на град Монтана” с автор Йордан Герасимов. Изд. „Фабер” – В. Търново, 2008, с. 5-6.

В книгата е поместен предговора, като част от него е отпечатан на външната страна на последната корица на книгата. В него се проследяват събитията описани в текста, които засягат не само личността на кметовете на град Монтана, от Освобождението от турско робство до 9.IX.1944 г., но и основните стопански, културни, политически и социални моменти от развитието на града.

На края на предговора се прави преценка за значимостта на книгата за изследователите и обикновените читатели.

2.6.3. Йосифов, К. Предговор (въстъпителни думи) на сборника “Началото – СДС политически обзор и хронология”. С., 2008, с. 7-11.

Предговорът на книгата започва с ретроспекция на по-значими исторически събития, засягащи миналото и настоящето на българската държава, както и влиянието на глобализацията върху съдбата на България и света. По-нататък текста проследява историята и хронологията на създаването на сборника. На края в текста се прави оценка на съвременната политическа реалност в България и ползите, които сборника може да допринесе на политици, експерти, учени и обикновени читатели.

2.6.4. Йосифов, К. Увод на сборника “110 години град Фердинанд и мястото му в българския Северозапад”. Монтана, 2006, с. 5-6.

В началото на увода се прави оценка за мястото и ролята на духовността и на интелигенцията като неин носител, за бъдещия просперитет на България. Накратко се проследява тематичното съдържание на докладите, представени на Националната

научна конференция „110 години град Фердинанд и мястото му в българския Северозапад”. Като обобщение се посочват проблемите на съвременното българско общество и държава, и пътищата за тяхното преодоляване чрез познаването на историческите процеси и закономерности.

2.7. Научно-популярни статии, написани въз основа на документи и източници от архивите, както и други представени за сведение:

2.7.1.(2.7.2.) Йосифов, К. Параграф 4 – един уникален законодателен абсурд, в. „Монт прес”, бр. 24/1997 г., както и публикацията „Необмислен параграф ощетява собственици”, в. „24 часа”, 28.III.1997.

И в двете статии се разглеждат проблемите, които създава на собствениците на земя несъобразения с Конституцията на Република България Параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за собствеността и ползването на земеделски земи. Въпросния параграф влиза в противоречие не само с чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията, но и с чл. 10, ал. 1 от самия закон за възстановяването на земята, тъй като при кооперирането (ТКЗС) на земята кооператорите де-юре винаги (през целия социалистически период) са били собственици на земята, т. е. тя не е одържавявана. Раздаването ѝ за ползване без съгласието на собствениците нарушава всички правни норми в и извън България.

2.7.3. Малин Капинов, Йосифов, К. Наследниците на д-р Франкенщайн или геометричната прогресия на злото, в. „Земеделско знаме”, бр. 164, 16.VII.1993.

Статията анализира състоянието на престъпността в България в началото на 90-те години на XX век. В критичен план в нея се разглежда същността на проблема и причините, които са го породили. В края се прави оценка на възможностите и начините за премахване на тази заплаха за сигурността и стабилността на страната.

2.7.4. Йосифов, К. Морални критерии ще определят пазара на труда, в. „Подкрепа”, 2.XII.1992.

Статията цели да информира работници и работодатели за съвременните критерии, регламентиращи пазара на труда, чрез които да се ускори демократизирането на страната. Разглеждат се препоръките, залегнали в протокол № (89)2, приет от Комитета на министрите на Европейския съвет на 18.I.1989 г., с който се регламентира защитата на личните сведения, използвани с цел наемане на работа. Препоръката е приета в съответствие с чл. 15 от Устава на Европейския съвет и регламентира атестирането, защита правото на личен живот, съхранението на информация и т. н.

2.7.5. Йосифов, К. Информацията - начин на употреба. в. „Земеделско знаме”, бр. 199 от 13.X.1992.

Целта на статията е да информира специализираните институции и обикновените граждани за европейските критерии при обработка на данни и работа с информационни масиви. Анализите и изводите са направени на базата на Конвенцията за защита на лицата, относно автоматизираната обработка на персонални данни (АОД), приета от Европейския съвет в Страсбург през 1981 г. Посочени са четири правила, по които трябва да се работи при събирането на персонални данни за автоматична обработка. В статията е отделено специално внимание и подробно са описани принципите за работа с документи и използването на лични сведения в полицейския сектор.

В края на статията се правят изводи, как чрез използването на европейския опит може да се ускори демократизирането на България.

2.7.6. Йосифов, К. Историо мила..., в. „Литературен форум”, бр. 3 от 22-28.01.1992.

Статията третира проблемите в историческата наука, породени от липсата на не идеологизирана информация за българската, най-вече съвременна история. Остро се поставя въпроса, научно популярните статии да бъдат признавани за публикации, тъй като научните издания все още са под контрола на партийно научната номенклатура „прецеждаща” информацията, а достъпа до тези издания за масовата публика е ограничен. По този начин публикациите в популярни издания, написани на базата на архивни и други документи от идейно и партийно необременени изследователи ще им бъдат зачитани за научни публикации. Това ще стимулира тяхната активност при поднасянето на историческата истина и ще ускори процеса на демократизация в България.

2.7.7. Йосифов, К. Свещена и неприкосновена, в. „Земеделско знаме”, бр. 214 от 21.12.1991.

Статията отправя апел към управляващите в България в момента, да ускорят законодателните промени за синхронизиране на законодателството ни с европейските и световни стандарти в посока за защита на частната собственост от посегателства.

Прокарва се идеята въз основа на нормативната база и практиката в САЩ и други страни да се разреши притежанието на лично оръжие, особено за бъдещите „фермери”, за да могат да защитават труда и имуществото си от посегателство.

2.7.8. Йосифов, К. За жертвеника, неудобните и още нещо..., в. „Литературен форум”, бр. 49, 3-9.12.1991.

Статията е написана по повод решението на Академичния съвет на СУ „Св. Кл. Охридски” от 2.X.1991 г. и уволнението на повече от 50 преподаватели под предлог, че се ликвидират идеологическите звена. В нея се застъпва тезата, че това е отклоняваща вниманието акция, при която старата партийно научна номенклатура от отделите на ЦК на БКП ще бъде преназначена в други катедри, а младите научни работници, много от които не членували в БКП и не публикували идеологически материали, ще бъдат обявени за идеолози на комунизма и уволнени. Изтъква се съществуващата реална идеологизация във всички хуманитарни дисциплини в университета, както и факта, че партийните бюра на преподавателите във всички факултети на практика също са били идеологически работници.

Практиката впоследствие потвърждава тезите, застъпени в статията, както и трагичния резултат от тези действия довели до лични и професионални сривове.

2.7.9. (2.7.10.; 2.7.11.) Малин Капинов – Йосифов, К. Политически епиграми, в. „Нов ден”, бр. 84, 21-28.XI.1991; в. „Либерален конгрес” г. I, бр. 10, 30.IX-10.X.1991; в. „Пряпорец”, бр. 4, 2.XI.1990.

Емигрантите са с остра сатирична насоченост към политическите и електорални нагласи в обществото в началото на прехода към демокрация.

2.7.12. (2.7.13.) Йосифов, К. И преди, и сега..., в. „Земеделско знаме”, бр. 94, 11.V.1991; бр. 133, 6.VII.1991.

Статията прави паралел, на базата на архивни материали от времето след 9.IX.1944 г. и информация на граждани от началото на 90-те години, относно методите за

сплашване и натиск от страна на комунистите. Обхванати са различни географски области на България.

2.7.14. Йосифов, К. Панаир на абсурда, в. „Земеделско знаме”, бр. 8, 12.I.1991.

Статията е създадена на базата на конкретни примери от архивни документи. Тя визира постановление на Министерски съвет от 19.VI.1951 г., с което се дава право на ръководни длъжности да се назначават хора без необходимия ценз. Армейски генерал Иван Михайлов предлага то да бъде отменено, тъй като се използва за назначаването на роднини, приятели, земляци, които не отговарят по никакви критерии на заетите длъжности. Един от многобройните приведени примери е за управление „Химическа промишленост”, където в производствен отдел „Добивни машини” за старши инженер е назначен човек с 4-то отделение !

В края на статията се подчертава връзката между тази практика и разрухата в икономиката на България.

2.7.15. Йосифов, К. Собственикът идва за нивата си, в. „Земеделско знаме”, бр. 244, 29.11.1990.

В статията на базата на социологическо проучване, проведено през 1990 г. и публикувано в бр. 1 и 2 на в. „Общество” през м. септември същата година, се прави паралел между неефективното земеделско производство при социализма и водещите в това отношение държави по света. Правят се конкретни предложения за законодателни, институционални и организационни промени, които да направят по-ефективно земеделското производство в демократизираща се България.

2.7.16. Йосифов, К. „... да отговорят на всичко с великолепиe и величие...” , в. „Студентска трибуна”, 29.03.1977.

Поводът за написването на статията е стогодишният юбилей от Освобождението на България от турско робство.

Заглавието на статията е взето от „Журнал за заседанията на градския съвет” от 1878 г. в гр. Лом. Поводът е преминаването на руските освободителни войски през града и организацията по тяхното посрещане. В статията се описва и посрещането на княз Александър Дондуков Корсаков в града, направено изключително тържествено и с истинска радост и благодарност. За подарък и спомен на княза се подаряват един сребърен дискос и солница от гражданите на дунавския град.

ПОДПИС:

(Гл. ас. д-р Калин Йосифов)